

Население. — Още въ старо време Чепинско било населено. Първитѣ му жители били тракийци. Отъ тѣхъ сж останали могили. По-късно дошли римляни и завладѣли тракийцитѣ.

Презъ седми вѣкъ се преселили нашитѣ пра-дѣди, славянитѣ, на Балканския полуостровъ. Часть отъ тѣхъ проникнали и заели Чепинското корито, като измѣстили тракийското население. Отъ тогава Чепинско се намира въ ржцетѣ на българския народъ. Тука живѣяли нѣколко родове въ задруги или домакинства. Водачитѣ на родоветѣ запазили или задържали околнитѣ върхове, по които заварили силни крепости, па и тѣ построили такива. Така цѣлото чепинско поле станало скривалище, укрепено мѣсто за чепинскитѣ българи. Народътъ се прехранвалъ отъ скотовѣдство и отъ сечене на борови дървета, които продавалъ за строене на кжщи въ Пловдивъ и други градове.

Византийцитѣ се опитвали много пжти да превзематъ Чепино и да го задържатъ въ ржцетѣ си. Обаче, здравето и юначно българско население не се давало. Мжжетѣ и женитѣ въ този край били едри, снажни хора, хубави, весели и много храбри. Тѣ и днесъ сж такива, пѣятъ много хайдушки и юнашки пѣсни. Презъ 1190 година византийцитѣ поставили за владаръ на чепинци болярина Иванко, убиеца на Асена I, но той не могълъ да се задържи тамъ. Презъ срѣднитѣ вѣкове (1200—1370) върху чепинци нападали разни народи: и гърци, и латини, и сърби, и турци, но никой не можалъ да ги зароби. Чепинскитѣ банове (боляри) държали сигурно проходите и здраво пазили свободата си.